

overordentlige Kommission havde udarbejdet. Jeg skal gentage, at dette Forslag var udarbejdet af Mænd som Grosserer Christopher Hage, Grosserer V. Lund, Konsul Lauritzen, Direktør Heilbuth og Gaardejer P. Th. Nielsen. Man vil ikke kunne nægte disse Mænd Indsigt paa Handelens, Skibsfartens og Omsætningens Omraade. De forelagde et Forslag til frivillig Overenskomst med Rederne, men disse erklærede under alle Forhandlingerne, at de ikke kunde træde ind i en saadan frivillig Ordning, den maatte altsaa opgives. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds fremsatte herom nogle Betragtninger, i hvilke jeg ikke kan give ham Medhold. Den Omstændighed, at der forelaa et fuldt udarbejdet Forslag til en frivillig Ordning, som Rederne afviste, betyder ikke, at denne Ordning ikke kunde gennemføres af Rederne. Det betyder den paa ingen Maade, og jeg er, efter hvad der er forelagt mig af disse kyndige Mænd, fuldkommen overbevist om, at denne Ordning eller en Modificering deraf kunde med god Villie fra Redernes Side være gennemført. Men den byggede aldeles afgjort paa, at Rederne selv tog Sagen i deres Haand, og kunde ikke erstattes med et Statspaabud om, at saadan og saadan skulde det gøres; Forudsætningen for, at denne Ordning kunde føres ud i Livet, var netop Redernes frivillige Medvirking. Ligesaa sikker som jeg er paa, at de Mænd, der hævdede, at denne Ordning kunde være gennemført, enten i den forelagte eller i en modificeret Skikkelse, havde Ret, ligesaa stærkt føler jeg mig overbevist om, at som Forholdene for Øjeblikket foreligger, vilde det være et Fejlskridt at gaa til en tvungen Regulering fra Statens Side. Den forelagte Ordning kunde ikke gennemføres ved Tvang, men andre Ordninger tror jeg heller ikke i Øjeblikket vilde kunne gennemføres ved Tvang. Der er internationale Forhold, som jeg ogsaa ved Forelæggelsen har henvist til, som gør, at denne Tanke ikke bør optages før den alleryderste Nødvendighed.

Den overordentlige Kommission har, da Forhandlingerne om en Overenskomst strandede, fremsat for Regeringen Ønsket om, at man i Stedet for gik til et Bidrag af Skibsfarten, beregnet efter den indvundne Fragt eller efter Tonnagen. Da disse Forhandlinger har været førte af den overordentlige Kommission og af Handelsministeren, har jeg kun overværet et enkelt Møde. Det har først været min Opgave at træde til, da Forhandlingerne om den frivillige Overenskomst ikke havde ført til noget Resultat.

Ved det enkelte Møde, jeg overværede, gjorde Rederne meget bestemte Indvendinger imod en Beskatning af Tonnagen. De søgte at paavise, at en Beskatning af Netto-Tonnagen vilde virke ganske vilkaarligt, fordi Skibenes Ydeevne i Almindelighed og under de særlige Forhold, vi i Øjeblikket har, ikke var udtrykt saaledes, at en Beskatning af Tonnagen kunde komme til at virke retfærdigt. De udviklede dette saa indgaaende, at man da sagde: Ja, men saa vil det være rigtigere at lægge den indvundne Fragt til Grund. Selvfølgelig blev der ogsaa fra Redernes Side gjort Indvendinger gældende mod Beskatning af den indvundne Fragt, men det er jo klart, at ud fra den klare Opfattelse af, at det er nødvendigt at gaa til Særforholdsregler overfor Skibsfarten paa Grund af Fragstigningen, maa der komme det Øjeblik, da man tager sit Standpunkt; man kan ikke lade hvert eneste Forslag falde paa Modstand fra Skibsfartens Side. Jeg valgte saa, og i fuldstændig Overensstemmelse med alle mine Kolleger i Ministeriet, at foreslaa den høje Rigsdag, at Afgiften blev taget af den indvundne Fragt. At vi er gaaet til Rigsdagen med dette Lovforslag, er i øvrigt en Selvfølge, da Loven af 7. August efter min Opfattelse vel hjemler Adgang til at foretage en Tvangsregulering af Fragterne, hvis en saadan kunde gennemføres, men ikke til at paabyde en Ordning gennem en Afgift af den Art, der her er Tale om. Rederne har i øvrigt i den Skrivelse til Handelsministeren, hvormed Forhandlingerne sluttede, og hvor de stillede et Forslag om en frivillig Ordning, som var aldeles uantagelig, selv antydte, at der maa skaffes Lovhjemmel for de Byrder, der eventuelt skulde lægges paa Skibsfarten. Forslaget til den frivillige Overenskomst var ganske uantageligt, fordi det bl. a. indeholdt den Bestemmelse, som ærede Medlemmer vil kunne se af Bilagene, at der ikke bagefter tvangsmæssigt maatte lægges yderligere Byrder paa Skibsfarten. En Forpligtelse til ikke at forhøje Merindtægtsskatten vilde Regeringen selvfølgelig ikke ved den frivillige Overenskomst om disse Forhold kunne paatage sig.

Maa jeg, idet jeg nævner Skibsfartens Indstillinger, gøre en Indvending i Anledning af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds' (Foss) Udtalelser om de Henvendelser, der er fremkommet fra Rederierne. Jeg er enig med det ærede Medlem i det ønskelige i, at disse Henvendelser kunde have været Rigsdagen forelagte allerede; men de er af Rederne betegnede som fortrolige, endogsaa i ganske særlig Grad for-